

Mutluluk Gemisi

– pemberüya · 27 Mayıs 2013

MUTLULUK

Mutsuzluğu tanımlamak için öncelikle kaba tarif olarak mutluluk nedir bunu cevaplamak gerekir.Sonuçta mutsuzluk var oluşunu mutluluğa borçlu.Eğer mutluluk denen bir duygu ve düşünce olmasaydı mutsuzluk da olmayacaktı. En basitinden kişinin yaşamaktan aldığı zevke mutluluk denir.Kişi karakteri ve yapısı itibariyle çoğu zaman mutlu, veya çoğu zaman mutsuz olabilir.Mutluluk da, mutsuzluk da aslında bazı zaman öğrenilmiş bir alışkanlık olarak kendini gösterebilir. Aslında burda önemli olan kişideki anlık veya olağan mutsuzluk değil, alışılmış mutsuzluğun var oluş nedeni ve nasıl ortaya çıktığıdır.

Diyelim ki kişi kötü bir haber alır, üzülür ve mutsuz bir ruh haline bürünür. Bu olağandır ve olması gereken bir durumdur.Aslında burda bir problem yoktur.Sonuçta insan duygu ve düşüncelerine gelen bir etkinin, kişide bir tepki çıkartması çok doğal bir sonuçtur.Ancak günümüzde birçok insan, aslında ortada büyük nedenler yokken mutsuz bir ruh haline bürünebilmekte, hayatının yaşadığı dönemine veya ileriki dönemlerine çok karanlık olarak bakabilmektedir ve adeta hayatını değiştirecek sihirli bir değnek arar. O sihirli değneğin aslında kendinde var olduğunu idrak edemez; etse bile amaçlarını ve hedeflerini belirleyemez.Bu bakış açısında kişi, karaya ulaşmak isteyen, okyanusun hırçın dalgaları arasında debelenen, rotasız bir gemi gibidir. Burada dalga mutsuzluk nedenlerine, gemi insana, ulaşmak istenilen kara mutluluğa, okyanus hayata, rota ise insanın hedeflerine ve ideallerine benzetilebilir.

Rotasız bir geminin okyanusta kaybolması ne kadar olağan bir durumsa, hedefsiz ve amaçsız bir insanın hayatta aciz ve mutsuz kalması o kadar olağandır.Geminin ancak rotası varsa istediği karaya ulaşır. İnsan da ancak hedefleri ve idealleri sayesinde mutluluğa ulaşır. Dalganın biraz hırçın olması rotaya sahip bir gemiyi nihai yolundan etmez.İnsan da aynı o şekilde hayatın çetin şartlarına ancak amaç ve idealleri olduğu sürece tutunabilir. Kaderini dalgalara bırakan rotasız bir gemi,muhakkak bir kara parçasına ulaşır dalgaların sonunda.Ama varılmak istenen kara parçası vardığı nokta olmayacaktır. İnsan da amaçsız ve hayalsiz, bir sona yaklaşabilir ama bu son asla mutluluk olamaz.

Diyelim ki ,rotaya sahip bir gemi ve alıkonulması güç bir fırtına ve sonucunda okyanusta dev dalgalar.Kaptan, fırtına ve dalgalar çok da olsa savaşmak zorunda ya da pes edip can simidiyle gemiden atlayıp kendiyile gemisini kadere terk etmek zorunda.Beyin ve düşünceler de insanın kaptanıdır...Ya cidden hayatta olacaksın ya da şeklen.Tercih aynı zamanda insanın.Hayata umutsuz bakan ve amacı olmayan bir insanın batmış bir gemiden farkı yoktur. Gemi hırçın dalgaların arasında okyanusun dibine gömülse de, şeklen var olacaktır. Ama içerik ve kullanım olarak asla.Maharet gemiyi su yüzeyinde tutmaya çalışmaktır.İnsan da hayata tıpkı bu şekilde sarılmak zorundadır.

Unutulmamalı ki, geminin batması okyanusun genel varlığına bir tehdit oluşturmaz. Okyanus başka gemiler için güzergah olacaktır. Neden bir gemi daha okyanusta gezinmesin? Tercih sizin. Rotaya sahip bir gemiyle, fırtınanın ve dalganın az olduğu bir okyanusta gezinmek temennisiyle.

Olası güç durumlarda da kaptanın dirayetli olması dileğiyle...